

Коваленко Н.О.,
магістр, спеціальність 8509 «Облік і аудит», «Облік і аудит в управлінні АПК»,
Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана.
Науковий керівник - Бірюк О.Г.,
к.е.н., доцент кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА ЩОДО ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ВИТРАТИ НА РЕМОНТ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

В сучасних умовах господарювання на перший план виходить поінформованість внутрішніх та зовнішніх користувачів облікової інформації про витрати на ремонт і поліпшення основних засобів. Тому, правильно побудований їх облік повинен сприяти ефективному управлінню виробничою діяльністю будь-якого підприємства.

Питанню розробки облікової політики щодо організації обліку витрат на ремонт основних засобів в дослідженнях науковців приділяється недостатньо уваги. Суттєві зміни законодавства в сфері бухгалтерського та податкового обліку підвищують актуальність питання, що стосується обліку витрат на ремонт основних засобів. Враховуючи це, метою дослідження є систематизація інформації про витрати на ремонт основних засобів згідно чинного законодавства України для відображення її в наказі про облікову політику підприємства з метою більш раціональної організації їх обліку на підприємстві, що дозволить сформувати точну та правдиву інформацію про витрати на ремонт основних засобів на підприємстві.

В результаті проведеного дослідження були отримані такі результати.

1. В практичній діяльності підприємства класифікацію ремонтів основних засобів здійснюють за рядом ознак, при цьому один і той самий вид ремонтів можна тлумачити за кількома ознаками одночасно, тому підприємствам варто самостійно визначитись із видом виконуваних ремонтів, про що, на нашу думку, доцільно зазначити в наказі про облікову політику підприємства.

2. Витрати пов'язані з основними засобами, що виникають після їх придбання або створення, завчасно списують як витрати звітного періоду, в якому вони понесені. Проте ці витрати можуть бути капіталізовані [3]. Витрати з ремонту, які не призводять до збільшення майбутніх первісно очікуваних економічних вигод від використання об'єкту, а здійснюються для підтримки його в робочому стані, включаються до складу витрат. Отже, в наказі про облікову політику підприємства, на нашу думку, доцільно відображати інформацію щодо умови збільшення первісної вартості об'єктів основних засобів після їх придбання або створення за рахунок витрат на їх капітальний ремонт.

3. Згідно із останніми змінами у П(С)БО 7 «Основні засоби» та у Податковому кодексі України передбачено, що первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з ремонтом та поліпшенням об'єктів основних засобів, що призводить до зростання майбутніх економічних вигід, первісно очікуваних від використання об'єктів у сумі, що перевищує 10% сукупної балансової вартості всіх груп основних засобів, що підлягають амортизації, на початок звітного податкового року з віднесенням суми поліпшення на об'єкт основного засобу, щодо якого здійснюється ремонт та поліпшення. Сума витрат, що не перевищує 10% сукупної балансової вартості всіх груп основних засобів на початок звітного року, відноситься до витрат того звітного податкового періоду, в якому такі ремонт та поліпшення були здійсненні [1]. Тому, в наказі про облікову політику підприємства, на нашу думку, доцільно зазначити, в якій сумі витрати, що пов'язані з ремонтом основних засобів будуть відносити до первісної вартості, а яка сума – до витрат звітного податкового періоду.

4. Відображення витрат на ремонт в бухгалтерському обліку впливає на фінансові показники підприємства, що відображаються у фінансовій звітності. Капіталізація витрат на ремонт призводить до збільшення первісної вартості в Балансі підприємства (ф. №1 та №1-м), а витрати на ремонт будуть зменшувати фінансові результати поступово, через суми нарахованої амортизації, протягом терміну корисного використання об'єкта. Якщо витрати на ремонт визнано в тому звітному періоді, коли вони були понесені, фінансові результати підприємства будуть значно зменшені порівняно із варіантом, коли витрати капіталізуються. Таким чином, в наказі про облікову політику підприємства, на нашу думку, доцільно зазначити, що витрати на поліпшення об'єкта основних засобів, щодо якого було прийнято рішення про капіталізацію, в бухгалтерському обліку відобразатимуться в складі капітальних інвестицій і накопичуватимуться по дебету рахунка 15 «Капітальні інвестиції» з подальшим віднесенням сум в дебет рахунку 10 «Основні засоби». Витрати, які будуть здійснюватися для підтримки об'єкта в робочому стані, й отримання первісно визначеної суми економічних вигод від його використання відобразатимуться за дебетом рахунку 23 «Виробництво» (за статтями витрат) або рахунків класу 9 «Витрати діяльності» залежно від функціонального призначення засобу.

5. З метою отримання інформації про вартість виконаних ремонтів в цілому по підприємству, за групами та видами основних засобів, а також забезпечення контролю за ефективністю проведення ремонтних робіт та формування інформації для складання звітності в робочому плані рахунків підприємства доцільно відкрити додатковий субрахунок 237 «Ремонт основних засобів та інших необоротних матеріальних активів» до рахунку 23 «Виробництво». За дебетом субрахунку 237 будуть відображатися матеріальні витрати, витрати на оплату праці, на соціальні заходи, сума нарахованої амортизації основних засобів, витрати на виконання робіт і послуг з ремонту основних засобів сторонніми підприємствами та інші витрат; за кредитом - списання витрат шляхом їх розподілу за об'єктами обліку витрат. В окремих випадках субрахунок 237 може мати сальдо, яке буде відображати витрати на незакінчений капітальний ремонт основних засобів. Залежно від способу здійснення можна відкрити групи аналітичних рахунків: 237.1 – ремонт основних засобів, здійснений господарським способом та 237.2 – ремонт, здійснений підрядним способом. З метою розмежування витрат між групами основних засобів пропонуємо використовувати такі аналітичні рахунки: ремонт будинків та споруд; ремонт машин та обладнання; ремонт транспортних засобів; ремонт інструментів, приладів та інвентарю; ремонт інших основних засобів та ремонт інших необоротних матеріальних активів. З погляду на те, що приведена вище деталізація витрат збільшить затрати праці облікового персоналу, є доцільним застосовувати субрахунок 237 «Ремонт основних засобів та інших необоротних матеріальних активів» на великих і середніх підприємствах. Для малих підприємств використання даного субрахунку доцільне у внутрішньогосподарському (управлінському) обліку витрат на ремонт основних засобів.

Отже, надані пропозиції щодо відображення інформації про витрати на ремонт основних засобів в наказі про облікову політику підприємства призведуть до більш раціональної організації їх обліку, що дозволить сформулювати точну та правдиву інформацію про них на підприємстві.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року №2755-VI. 2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджений наказом Міністерства Фінансів України від 27.04.2000 року №92 (із змінами). 3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджені наказом Міністерства Фінансів України від 30.09.2003 року №561.